СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Брюксел, 8 януари 2009 г. (14.01)
(OR. en)

5090/09

Междуинституционално досие: 2006/0088 (COD)

VISA 7
CODEC 7
COMIX 18

РЕЗУЛТАТ ОТ ОБСЪЖДАНИЯТА

От:	Комитета на постоянните представители
Дата:	18 декември 2008 г.
№ предх. док.:	17144/08 VISA 400 CODEC 1805 COMIX 903
№ предл. Ком.:	10023/06 VISA 147 CODEC 573 COMIX 511
Относно:	Проект за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Общите консулски инструкции за издаване на визи от дипломатическите и консулските служби във връзка с въвеждането на биометрични данни и за включване на разпоредби относно организацията на приемането и обработването на заявления за издаване на визи

Председателството представи текста на горепосочения проект за регламент във вида му след преговорите с Европейския парламент, поместен в документ 17144/08 VISA 400 CODEC 1805 COMIX 903 и изменен с документ от заседание. Комитетът постигна съгласие по изменения текст, изложен в приложението, с оглед на официалното му приемане на по-късен етап като предварително договорена обща позиция на Съвета. PL обяви, че възнамерява да направи изявление при официалното приемане на текста.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Проект за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Общите консулски инструкции за издаване на визи от дипломатическите мисии и консулските служби във връзка с въвеждането на биометрични данни и за включване на разпоредби относно организацията на приемането и обработването на заявления за издаване на визи

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 62, параграф 2, буква б), подточка ii) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията[1],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора[2],

като имат предвид, че:

(1) За да се гарантира надеждна проверка и установяване на самоличността на кандидатите, е необходимо да се извършва обработка на биометрични данни чрез визовата информационна система (ВИС), създадена с Решение 2004/512/ЕО на Съвета от 8 юни 2004 г.[3], и да се осигури правна рамка за събирането на тези биометрични идентификатори. Освен това, внедряването на ВИС изисква нова организация на приемането на заявления за издаване на визи.

(2) Включването на биометрични идентификатори във ВИС е важна стъпка към използването на нови елементи, които установяват по-надеждна връзка между притежателя на виза и паспорта, с цел да се предотврати използването на фалшива самоличност. Затова личното явяване на кандидата — поне при подаване на първото заявление — следва да е едно от основните изисквания за издаване на виза с регистрация на биометричните идентификатори във ВИС.

---

1 ОВ C […], […], стр. […].
2 ОВ C […], […], стр. […].
3 ОВ L 213, 15.6.2004 г., стр. 5.

(3) Изборът на биометрични идентификатори се урежда в Регламент (ЕС) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване [1], наричан по-нататък „Регламент за ВИС“. Този регламент определя стандартите за събиране на биометричните идентификатори, като се позовава на съответните разпоредби, установени от Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО). Не се изискват допълнителни технически спецификации, за да се осигури оперативна съвместимост.

(3а) Всички документи, данни или биометрични идентификатори, получени от държава-членка при процедура за кандидатстване за виза, се считат за „консулски документи” съгласно Виенската конвенция за консулските отношения и се обработват по съответния начин.

(4) С цел да се улесни регистрацията на кандидатите и да се намалят разходите на държавите-членки, е необходимо да се предвидят нови организационни възможности в допълнение към съществуващите в рамките на представителството. На първо място, към Общите консулски инструкции следва да се добави специална форма на представителство, което да се ограничава до приемане на заявленията и въвеждане на биометричните идентификатори.

(5) Следва да се въведат и други варианти, като съвместни центрове за приемане на заявления, почетни консули и сътрудничество с външни доставчици на услуги. Следва да се създаде подходяща правна рамка за тези варианти, като се вземат под внимание по-специално въпросите, свързани със защитата на данните. В съответствие с условията, предвидени в настоящата правна рамка, държавите-членки следва да определят вида организационна структура, който ще използват във всяка трета държава. Комисията следва да публикува данните за тези структури.

(6) При организиране на сътрудничество държавите-членки следва да направят необходимото кандидатът да бъде насочен към държавата-членка, която отговаря за обработването на неговото заявление.

[1] ОВ L 218, 13.8.2008, стр. 60.

(7) Необходимо е да се предвидят разпоредби за ситуации, при които централните органи на държавите-членки решават, с цел улесняване на процедурата, да си сътрудничат с външни доставчици на услуги за приемане на заявленията. Такова решение може да бъде взето, ако, при особени обстоятелства или поради свързани с местните условия причини, сътрудничеството с други държави-членки под формата на ограничено представителство, съвместното използване на обекти или общ център за приемане на заявления се окаже нецелесъобразно за заинтересованата държава-членка. Такива договорености следва да се установяват при спазване на общите принципи за издаване на визи, като се зачитат изискванията за защита на данните, изложени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Освен това, при установяването и прилагането на такива договорености следва да се има предвид необходимостта от предотвратяване на практиката за търсене на по-изгодни варианти за получаване на виза (т.нар. „visa-shopping “).

(8) Държавите-членки следва да си сътрудничат с външни доставчици на услуги на базата на правен инструмент, който следва да съдържа разпоредби относно точно определените им задължения, прекия и пълен достъп до помещенията; информацията за кандидатите, поверителността и обстоятелствата, условията и процедурите за спиране или прекратяване на сътрудничеството.

(8a) Настоящият регламент, като позволява на държавите-членки да си сътрудничат с външни доставчици на услуги за приемане на заявленията и същевременно въвежда принципа за „обслужване на едно гише“ при подаване на заявленията, създава дерогация от основното правило за лично явяване (предвидено в част III, точка 4 от Общите консулски инструкции). С това не се засяга възможността кандидатът да бъде поканен на лично интервю, както не се засягат и бъдещите правни инструменти за уреждане на тези въпроси.

(9) За да се гарантира спазването на изискванията за защита на данните, бяха проведени консултации с работната група, създадена с член 29 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, и с Европейския надзорен орган по защита на данните.

(9a) Директива 95/46/ЕО се прилага за държавите-членки във връзка с обработката на лични данни при прилагане на настоящия регламент.

(10) Държавите-членки следва да запазят възможността да разрешат за всички кандидати пряк достъп за подаване на заявленията направо в консулските служби или дипломатическите мисии.

(11) С цел да се улесни процедурата при следващо кандидатстване, следва да се даде възможност за възпроизвеждане на пръстови отпечатъци от първото заявление в рамките на срок от 59 месеца. След изтичането на този срок пръстовите отпечатъци следва да бъдат снети отново.

(12) Поради изискването за снемане на биометрични идентификатори следва да не се използват търговски посредници, като туристически агенции, при първото кандидатстване, а само за последващи такива.

(13) Поради това Общите консулски инструкции за издаване на визи от дипломатическите мисии и консулските служби следва да бъдат изменени съответно.

(14) Три години след привеждането в действие на ВИС и на всеки четири години след това Комисията следва да представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент.

(15) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно организацията на приемането и обработката на заявления във връзка с въвеждането на биометрични данни във ВИС, не могат да бъдат постигнати от държавите-членки в достатъчна степен и следователно могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, за постигане на основната цел за въвеждане на общи стандарти и оперативно съвместими биометрични идентификатори, е необходимо и целесъобразно да се установят норми за всички държави-членки, участващи в общата визова политика на Общността. Настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(16) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и не го прилага. Като се има предвид, че настоящият регламент развива достиженията на правото от Шенген съгласно разпоредбите в част трета, дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, Дания решава, в съответствие с член 5 от посочения протокол, в срок от шест месеца след приемането на настоящия регламент, дали да го прилага в националното си законодателство.

(17) По отношение на Исландия и Норвегия, настоящият регламент представлява развитие на разпоредби от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоцииране на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени договорености по прилагането на това споразумение.[1]

(18) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредби от достиженията на правото от Шенген, в което Обединеното кралство не участва, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането му, не е обвързано от него и не го прилага.

(19) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Ирландия не участва съгласно Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген. Следователно Ирландия не участва в приемането му, не е обвързана от него и не го прилага.

[1] ОВ L 176, 10.7.1999, стр. 31.

(20) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген[1], които попадат в обхвата на член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, тълкуван във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета[2].

(20а) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген[3], които попадат в обхвата на член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, тълкуван във връзка с член 3 от Решение 2008/261/ЕО на Съвета[4].

(21) По отношение на Кипър настоящият регламент представлява акт, който развива достиженията на правото от Шенген или е свързан с тях по друг начин по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.

(22) Настоящият регламент представлява акт, който развива достиженията на правото от Шенген или е свързан с тях по друг начин по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.,

---

1 ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.
2 ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.
3 Текстът на този правен инструмент е на разположение на следния адрес в интернет: http://www.consilium.europa.eu/docCenter.asp?lang=en&cmsid=245 под номер док. 16462/06.
4 ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Общите консулски инструкции за издаване на визи от дипломатическите мисии и консулските служби се изменят, както следва:

(1) В част II, точка 1.2 се изменя, както следва:

а) В буква б) се добавят следните параграфи:

„Държава-членка може също така да представлява друга или други държави-членки в ограничена степен, единствено за приемане на заявления и за въвеждане на биометрични идентификатори. Прилагат се съответните разпоредби от точка 1.2, букви в) и д). Приемането и предаването на досиета и данни на представляваната държава-членка се осъществява при зачитане на съответните норми за защита на данните и за сигурност.

Представляваната(ите) държава(и)-членка(и) гарантира(т), че електронните данни са изцяло криптирани, независимо дали се предават по електрон път или физически върху електронен носител от органите на представляващата държава-членка на органите на представляваната държава-членка.

В трети държави, които забраняват криптирането на данни, когато те се предават по електронен път от органите на представляващата държава-членка на органите на представляваната(ите) държава(и)-членка(и), представляваната(ите) държава(и)-членка(и) не допуска(т) представляващата държава-членка да предава данни по електронен път.

В този случай, представляваната(ите) държава(и)-членка(и) гарантира(т), че електронните данни се предават физически в изцяло криптирана форма върху електронен носител от органите на представляващата държава-членка на органите на представляваната(ите) държава(и)-членка(и) от консулски служител на държава-членка или, когато такова предаване би наложило предприемането на несъразмерни или неразумни мерки, по друг сигурен и безопасен начин, например като се използват установени оператори с опит в транспортирането на документи и данни от чувствителен характер във въпросната трета държава.

При всички случаи нивото на сигурност при предаването се адаптира в зависимост от чувствителния характер на данните.

Държавите-членки или Общността се стремят да постигнат със съответните трети държави споразумение, чиято цел е да се отмени забраната за криптиране на данни при предаването им по електронен път между органите на съответните държави-членки.“

б) Буква г) се заменя със следното: „Когато се издават единни визи съгласно букви а) и б), представителството се отразява в таблицата за представителство при издаване на единни визи, поместена в приложение 18.“

(1а) В точка III се добавя точка -1:

"-1. Поведение на служителите

Дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки гарантират, че кандидатите се приемат любезно.

При изпълнение на задълженията си консулските служители напълно зачитат човешкото достойнство. Предприеманите мерки са съразмерни на целите, които изпълняват.

При изпълнение на задълженията си консулските служители не дискриминират никого на основание пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация.“

(2) В част III точка 1 се заменя със следното:

"1.1. Заявления за издаване на визи — брой на заявленията

От кандидатите се изисква също така да попълнят заявление за единна виза. Заявлението за единна виза трябва да се подава, като се използва хармонизираният формуляр, образец от който е даден в приложение 16.

Поне едно копие от заявлението трябва да бъде попълнено, за да може да се използва в хода на консултациите с централните органи. Държавите-членки могат, доколкото го изискват националните административни процедури, да поискат няколко копия от заявлението.

1.2. Биометрични идентификатори

а) Държавите-членки снемат биометрични идентификатори, които включват изображение на лицето и десет пръстови отпечатъка на кандидата, в съответствие с гаранциите, предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, в Хартата на основните права на Европейския съюз и в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето.

Всеки кандидат трябва да се яви лично при подаване на първо заявление. Тогава се снемат следните биометрични идентификатори:

— снимка, сканирана или направена при подаване на заявлението, и

— десет цифрови контролни пръстови отпечатъка.

Когато пръстовите отпечатъци, снети от кандидата във връзка с предходно заявление, са били въведени за първи път във визовата информационна система (ВИС) преди по-малко от 59 месеца от датата на новото заявление, те се възпроизвеждат на последващото заявление.

В случай на основателни съмнения относно самоличността на кандидатите за виза, дипломатическата мисия или консулската служба снемат пръстови отпечатъци в рамките на посочения по-горе срок.

Освен това, ако при подаване на заявлението не може да се установи незабавно, че е спазен посоченият по-горе срок, кандидатът може да поиска да му бъдат снети пръстови отпечатъци.

В съответствие с член 9, параграф 5 от Регламента за ВИС снимката, приложена към всяко заявление, се въвежда във ВИС. От кандидата не се изисква да се явява лично за тази цел.
Техническите изисквания към снимката са в съответствие с международните стандарти, определени в документ на ИКАО 9303, част 1, 6-то издание.

Пръстовите отпечатъци се снемат в съответствие със стандартите на ИКАО и Решение 2006/648/ЕО на Комисията от 22 септември 2006 г. за определяне на техническите спецификации относно стандартите за биометрични характеристики, свързани с разработването на ВИС.

Биометричните идентификатори се снемат от квалифициран и надлежно упълномощен персонал на дипломатическата мисия или консулската служба, отговаряща за издаването на визи на границата. Под наблюдението на дипломатическите мисии или консулските служби, биометричните идентификатори могат също да се снемат и от квалифициран и надлежно упълномощен персонал на почетния консул или на външния доставчик на услуги, посочен в част VII, точка 1.Б.

Данните се въвеждат във ВИС единствено от надлежно упълномощен консулски персонал съгласно член 6, параграф 1, член 7 и член 9, параграфи 5 и 6 от Регламента за ВИС.

Държавите-членки гарантират, че се използват пълноценно всички критерии за търсене съгласно член 15 от регламента за ВИС, за да се избегнат грешки при отказ или при установяване на самоличност.

б) Изключения

Следните кандидати се освобождават от изискването за пръстови отпечатъци:

- Деца на възраст под 12 години.
- Лица, при които снемането на пръстови отпечатъци е физически невъзможно. Ако е възможно снемането на пръстови отпечатъци от по-малко от десет пръста, се снема съответният брой пръстови отпечатъци; Въпреки това, ако снемането е временно невъзможно, кандидатът трябва да даде пръстови отпечатъци при следващо заявление. Дипломатическите мисии или консулските служби и органи, отговарящи за издаването на визи на границата, имат право да поискат допълнително разяснение относно основанията, поради които снемането е временно невъзможно. Държавите-членки гарантират, че са налице подходящи процедури, предоставящи гаранции за зачитане на достойнството на съответното лице в случай на затруднения при събиране на данни. Обстоятелството, че снемането на отпечатъци е физически невъзможно, не влияе върху издаването или отказа за издаване на виза.
- държавните глави, правителствените ръководители и членовете на националното правителство и придружаващите ги съпруги(зи), както и членовете на официалната им делегация, по покана на правителства на държави-членки или по покана на международни организации с официална цел.
- кралски особи и други видни членове на кралското семейство по покана на правителства на държави-членки или международни организации с официална цел.

За всеки един от тези случаи, във ВИС се въвежда запис „не се прилага“.

(3) В част VII, точка 1 се заменя със следния текст:

„1 А Организация на приемането и обработването на заявления за издаване на визи

Всяка държава-членка отговаря за организацията на приемането и обработването на заявления. По принцип заявления се подават пред дипломатическа мисия или консулска служба на държава-членка.

Държавите-членки:

- оборудват дипломатическите си мисии или консулски служби и органи, отговарящи за издаването на визи на границата, с необходимите материали за снемане на биометрични идентификатори, както и офисите на почетните си консули, когато тези офиси служат за снемане на биометрични идентификатори в съответствие с точка 1.АБ, и/или
- си сътрудничат с една или повече държави-членки в рамките на консулското сътрудничество на местно равнище или чрез други подходящи контакти под формата на ограничено представителство, съвместно използване на обекти или общ център за приемане на заявления в съответствие с точка 1.АА.

При особени обстоятелства или поради причини, свързани с местните условия, като например:

- големият брой кандидати не позволява приемането на заявления и събирането на данни да се организира ~~по друг начин~~ в срок и при нормални условия, или
- по никакъв друг начин не е възможно да се осигури добро териториално покритие на съответната трета държава,

а когато горепосочените форми на сътрудничество се окажат неподходящи за заинтересованата държава-членка, държавата-членка може в краен случай да си сътрудничи с външен доставчик на услуги в съответствие с разпоредбите на точка 1.Б.

Без да се засяга правото кандидатът да бъде поканен на лично интервю (както е предвидено в част III, точка 4), изборът на форма на организация не води до необходимостта при подаване на заявлението кандидатът да се явява лично на повече от едно място.

1.АА. Форми на сътрудничество между държавите-членки

а) Когато се избере „съвместно използване на обекти“, служители на дипломатическите мисии или консулските служби на една или повече държави-членки обработват заявленията (включително биометричните идентификатори), подадени до тях в дипломатическата мисия или консулската служба на друга държава-членка, и използват оборудването на тази друга държава-членка. Заинтересованите държави-членки се договарят за времетраенето и условията за прекратяване на съвместното използване на обекти, както и за дела от визовата такса, която ще получава държавата-членка, чиято дипломатическа мисия или консулска служба се използва.

б) Когато се създават „общи центрове за приемане на заявления“, служители на дипломатическите мисии или консулските служби на две или повече държави-членки се помещават в една сграда, за да приемат подаваните до тях заявления (включително биометрични идентификатори). Кандидатите се насочват към държавата-членка, която отговаря за обработването на заявлението. Държавите-членки се договарят за времетраенето и за условията за прекратяване на това сътрудничество, както и за поделянето на разходите между участващите държави-членки. Една от държавите-членки отговаря за свързаните с логистиката договори и за дипломатическите отношения с държавата-домакин.

1.АБ Изпълняване на някои функции от почетни консули

Почетните консули също могат да бъдат упълномощени да изпълняват някои или всички дейности, посочени в точка 1.Б.1. Следва да се предприемат подходящи мерки за гарантиране на сигурността и защитата на данните.

Ако почетният консул не е държавен чиновник на държавата-членка, при изпълнението на тези задачи се спазват посочените в приложение ху изисквания, с изключение на разпоредбите в точка В, буква в).

Ако почетният консул е държавен чиновник на държава-членка, заинтересованата държава-членка гарантира, че се прилагат изисквания, сравними с изискванията, които биха се прилагали, ако задачите се изпълняваха от нейната дипломатическа мисия или консулска служба.

1.Б Сътрудничество с външни доставчици на услуги

Държавите-членки се стремят да си сътрудничат с един и същ външен доставчик на услуги съвместно с една или повече държави-членки, без да се засяга възлагането на обществени поръчки и правилата относно конкуренцията.

Сътрудничеството с външен доставчик на услуги се основава на правен инструмент, в който са спазени посочените в приложение ху изисквания.

Държавите-членки, в рамките на консулското сътрудничество на местно равнище, обменят информация относно избора на външните доставчици на услуги и установяването на разпоредбите на съответните правни инструменти.

1.Б.1 Видове сътрудничество с външни доставчици на услуги

Външният доставчик на услуги може да бъде упълномощен да изпълнява една или повече от следните задачи:

а) Да предоставя обща информация относно изискванията и заявленията за издаване на виза;

б) Да информира кандидатите относно необходимите придружаващи документи въз основа на списък;

в) Да събира данни и заявления (включително да снема биометрични идентификатори) и да предава заявленията на дипломатическата мисия или консулската служба;

г) Да събира таксата за услугата;

д) Да урежда срещи за лично явяване в дипломатическата мисия или консулската служба, или при външния доставчик на услуги;

е) Да взема документите за пътуване (включително уведомлението за отказ според случая) от дипломатическата мисия или консулската служба и да ги връща на кандидата.

1.Б.2.Задължения на държавите-членки

При избора на външен доставчик на услуги заинтересованата държава-членка (и) проверява платежоспособността и надеждността на дружеството (включително необходимите разрешителни, търговска регистрация, дружествени устави, банкови договори) и гарантира, че няма конфликт на интереси.

Заинтересованата държава-членка(и) гарантира, че външният доставчик на услуги спазва условията, определени в посочения в точка 1.Б правен инструмент.
Заинтересованата държава-членка(и) носи отговорност за спазването на правилата за защита на данните при обработването на данните и се контролира в съответствие с разпоредбите на член 28 от Директива 95/46/ЕО.

Сътрудничеството с външен доставчик на услуги не ограничава, нито изключва отговорност, която съгласно националното право на заинтересованата държава-членка(и) произтича при нарушаване на задълженията във връзка с личните данни на кандидатите и обработването на заявленията за виза. Тази разпоредба не засяга исковете, подадени пряко срещу външния доставчик на услуги съгласно националното право на съответната трета държава.

Съответната(ите) държава(и)-членка(и) гарантира(т), че данните са изцяло криптирани, независимо дали се предават по електрон път или физически върху електронен носител от външния доставчик на услуги на органите на съответната(ите) държава(и)-членка(и).

В трети държави, които забраняват криптирането на данни, когато те се предават по електронен път от външния доставчик на услуги на органите на съответната(ите) държава(и)-членка(и), държавата(ите)-членка(и) не допускат външният доставчик на услуги да предава данни по електронен път.

В този случай, съответната(ите) държава(и)-членка(и) гарантира(т), че електронните данни се предават физически в изцяло криптирана форма върху електронен носител от външния доставчик на услуги на органите на съответната(ите) държава(и)-членка(и) от консулски служител на държава-членка или, когато такова предаване би наложило предприемането на несъразмерни или неразумни мерки, по друг сигурен и безопасен начин, например като се използват установени оператори с опит в транспортирането на документи и данни от чувствителен характер във въпросната трета държава.

При всички случаи нивото на сигурност при предаването се адаптира в зависимост от чувствителния характер на данните.

Държавите-членки или Общността се стремят да постигнат със съответните трети държави споразумение, чиято цел е да се отмени забраната за криптиране на данни при предаването им по електронен път от външния доставчик на услуги на органите на съответната(ите) държава(и)-членка(и).

Заинтересованата държава-членка(и) осигурява обучение на външния доставчик на услуги, което съответства на познанията, необходими за предоставяне на подходящи услуги и достатъчно информация на кандидатите.

Заинтересованата държава-членка(и) предоставя възможност за проверка на пръстовите отпечатъци в дипломатическата мисия или консулската служба в случай на съмнения, когато пръстовите отпечатъци са снети от външен доставчик на услуги.

Разглеждането на заявленията, интервютата, когато се налагат такива, процесът на разрешаване и отпечатване и поставяне на визовите стикери се извършва единствено от дипломатическата мисия или консулската служба.

Външните доставчици на услуги нямат достъп до ВИС за каквито и да било цели. Достъпът до ВИС е запазен изключително и само за надлежно упълномощени служители на дипломатическите мисии или консулските служби.

Заинтересованата държава-членка(и) следи за изпълнението на правния инструмент, включително:

а) общата информация относно изискванията за издаване на виза и заявленията, предоставена от външния доставчик на услуги на кандидатите;

б) всички технически и организационни мерки за сигурност, необходими за защита на личните данни срещу случайно или неправомерно унищожаване или случайна загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, по-специално когато сътрудничество включва предаване на досиета и данни на дипломатическата мисия или консулската служба на съответната държава-членка(и), и срещу всякакви други незаконни форми на обработване на личните данни;

в) снемането и предаването на биометрични идентификатори;

г) предприетите мерки, за да се гарантира спазването на разпоредбите относно защитата на данните.

За тази цел дипломатическата мисия или консулска служба на заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и) редовно провежда внезапни проверки в помещенията на външния доставчик на услуги.

1.Б.3 Такса за услугата

Външните доставчици на услуги могат да събират такса за услугата в допълнение към таксата, определена в приложение 12. Таксата за услугата е съразмерна на разходите, направени от външния доставчик на услуги при изпълнение на една или повече от задачите, посочени в точка 1.Б.1.

Заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и) запазва(т) възможността да разреши(ат) на всички кандидати пряк достъп за подаване на заявленията направо в дипломатическата мисия или консулска служба.

Тази такса за услугата се определя в правния инструмент, посочен в точка 1.Б.

В рамките на консулското сътрудничество на местно равнище държавите-членки гарантират, че таксата за услугата, заплащана от кандидата, в пълна степен отразява услугите, предлагани от външния доставчик на услуги, и е съобразена с местните обстоятелства. Освен това те се стремят да хармонизират приложимата такса за услугата.

Таксата за услугата не надхвърля половината от размера на таксата за виза, определен в приложение 12, независимо от възможните случаи на освобождаване от плащане на такса за виза, предвидени в приложение 12.

1.Б.4 Информиране

Дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки излагат на видно място точна информация за обществеността относно начините за насрочване на среща и подаване на заявление.

1.В Приемственост на дейността

В случай на прекратяване на сътрудничеството с други държави-членки или с външен доставчик на услуги държавите-членки осигуряват приемственост при предоставяне на пълния набор от услуги.

1.Г Решение и публикуване

Държавите-членки информират Комисията как възнамеряват да организират приемането и обработването на заявления във всяка една консулска служба. Комисията гарантира,че информацията ще бъде публикувана съответно.

Държавите-членки предоставят на Комисията копие от правния инструмент, посочен в точка 1.Б.“

(4) В част VIII, точка 5.2 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

"5.2. Сътрудничество на дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки с търговски посредници“;

б) вмъква се следното изречение между заглавието и точка 5.2, буква а):

„За последващи заявления по смисъла на част III, точка 1.2 държавите-членки могат да разрешат на своите дипломатически мисии или консулски служби да сътрудничат с търговски посредници (например частни агенции с административни функции, транспортни или туристически агенции (туроператори и дистрибутори)).“.

Член 2

Три години след като ВИС е въведена в действие и на всеки четири години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящия регламент, който включва прилагането на снемането и използването на биометрични идентификатори, оценката на избрания стандарт на ИКАО, спазването на правилата за защита на данните, опита в работата с външни доставчици на услуги, по-специално при снемането на биометрични данни, принципа на „първо заявление“ и организацията на приемането и обработването на заявления. Докладът също така включва, въз основа на член 17, параграфи 12, 13 и 14 и член 50, параграф 4 от Регламента за ВИС, случаите, в които пръстови отпечатъци не са могли фактически да бъдат предоставени, или тяхното предоставяне не се е изисквало поради съображения от правен характер, в съотношение със случаите, в които са били снети пръстови отпечатъци. Докладът включва информация относно случаите на отказ на виза на лице, което не е могло фактически да предостави пръстови отпечатъци. Докладът се придружава, където е необходимо, от подходящи предложения за изменение на настоящия регламент.

В първия доклад се разглежда въпросът за достатъчната степен на надеждност на пръстовите отпечатъци на деца под 12-годишна възраст с цел установяване и проверка на самоличността, и по-конкретно как с възрастта се променят пръстовите отпечатъци, като за основа се използва проучване, проведено под ръководството на Комисията.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки.

Съставено в Брюксел

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ xy

Списък от минимални изисквания, които да се включат в правния инструмент в случай на сътрудничество с външни доставчици на услуги

При осъществяване на своите дейности външният доставчик на услуги:

А) Във връзка с осъществяването на дейностите си

I. Защита на данните

а) по всяко време предотвратява неразрешено четене, копиране, изменение или заличаване на данни, по-специално по време на предаването им в дипломатическата мисия или консулската служба на държавата-членка(и), която е компетентна да обработи заявлението;

б) в съответствие с инструкциите на съответната(ите) държава(и)-членка(и) предава данните:
— по електронен път, криптирани, или
— физически, по сигурен начин;

ба) предава данните във възможно най-кратък срок:
— когато данните се предават физически — най-малко веднъж седмично;
— когато криптирани данни се предават по електронен път — най-късно в края на деня, когато са събрани;

бб) заличава данните незабавно след тяхното предаване и гарантира, че единствените данни, които могат да бъдат запазени, са името и информацията за връзка на кандидата за целите на насрочване на среща, както и номерът на паспорта до връщането му на кандидата, когато е приложимо;

в) осигурява техническите и организационните мерки за сигурност, необходими за защита на личните данни срещу случайно или неправомерно унищожаване или случайна загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, по-специално когато сътрудничеството включва предаване на досиета и данни до дипломатическата мисия или консулската служба на съответната(ите) държава(и)-членка(и), и срещу всякакви други неправомерни форми на обработване на личните данни;

г) обработва данните единствено за целите на обработването на личните данни на кандидати за виза от името на заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и);

д) прилага стандарти за защита на данните, които са поне еквивалентни на посочените в Директива 95/46;

е) осигурява на кандидатите за виза изискваната съгласно член 37 от Регламента за ВИС информация;

II. Поведение на служителите

а) гарантира, че служителите му са подходящо обучени;

б) гарантира, че при изпълнение на задълженията си служителите му:

- приемат любезно кандидатите за виза,
- зачитат човешкото достойнство и почтеността на кандидата,
- не дискриминират лица на основание пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация, и
- спазват правилата за поверителност, които важат и след напускане на работа от служителите или след спиране на действието, или прекратяване на правния инструмент;

в) осигурява възможност за идентифициране по всяко време на служителите, работещи в дружеството;

г) доказва, че служителите са неосъждани и разполагат с необходимите знания и умения;

Б) Във връзка с проверката на осъществяването на дейностите

а) осигурява достъп до помещенията си по всяко време без предварително предизвестие за упълномощени от визовите органи служители, по-специално за целите на извършване на проверки;

б) осигурява възможност за отдалечен достъп до системата си за насрочване на срещи за целите на извършване на проверки;

в) осигурява използването на подходящи методи за наблюдение (напр. пробни кандидати; интернет камера — Webcam);

г) осигурява достъп до доказателства за спазване на правилата за защита на данните, включително задължения за докладване, външни одити, редовни проверки на място;

д) докладва незабавно пред заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и) относно нарушения на сигурността или жалби от кандидатите, касаещи злоупотреба с данни или неупълномощен достъп, координира действията си със заинтересованата държава-членка(и), за да намери решения, и своевременно дава обоснован отговор на подалите жалба кандидати;

В) Общи изисквания

а) действа съобразно инструкциите на държавата(ите)-членка(и), компетентна(и) за обработването на заявленията;

б) приема подходящи антикорупционни мерки (например, разпоредби за възнаграждението на служителите; сътрудничество при подбора на служителите, които участват в изпълнението на задачата; правило за четирите очи; принцип на ротацията);

в) спазва изцяло разпоредбите на правния инструмент, който съдържа клауза за спиране на действието или прекратяване, по-специално в случай на нарушение на установените правила, както и клауза за преразглеждане, с цел да се гарантира, че правният инструмент отразява най-добрите практики.